

Moje stáž v Nazareth House Mallow

Fotografie s našimi hostiteli v den odletu

Odlet z Česka se uskutečnil 22. února z Prahy. Přiletěli jsme do Dublinu a odtud jsme několik hodin cestovali do městečka Mallow, kde si nás z parkoviště vyzvedly naše nové hostitelské rodiny. Ta naše pro nás byla už od začátku příjemnou úlevou, protože šlo o opravdu úžasné lidi. V autě se hned rozproudil rozhovor a doma nás přivítal druhý hostitel. Oba byli velmi ochotní a laskaví. Každý večer jsme si u výborné domácí večeře vyprávěli zážitky z dne a kdykoli bylo potřeba, ochotně nás odváželi na potřebná místa.

Moje stáž začala 24. února v 8 hodin ráno. Na místo jsme přijeli už oblečení v uniformách a plní očekávání, co nás čeká. Hned na začátku nás však čekalo překvapení, když nás rozdělili každého na jiné oddělení. Já jsem byla přidělena na oddělení s názvem Larmenier, které je pojmenované po jeptišce Victoire Larmenier pocházející z Francie. Ta založila náboženskou kongregaci „The Sisters of Nazareth“. Účelem této kongregace je péče o děti, staré a chudé lidi. Oddělení

Moje stáž v Nazareth House Mallow

má celkem 30 pokojů pro rezidenty, a to jak pro dlouhodobý, tak i krátkodobý pobyt.

Nazareth House

Moje stáž v Nazareth House Mallow

Sestřičky v Larmenier

Po příchodu na oddělení jsem se zúčastnila předávání noční služby. Zpočátku jsem neznala jména ani přezdívky žádného z rezidentů, takže pro mě bylo těžké se zorientovat. Po představování, během kterého se ukázalo, že mé jméno nikdo nedokáže správně vyslovit, jsem se rozhodla používat zkrácenou verzi „Týna“, aby to pro všechny bylo jednodušší. Vrchní sestra mě následně přidělila sestře pocházející z Polska.

Sestřička mi ukázala, jak mají uspořádaný vozík s léky. Každý rezident měl vlastní krabičku se jménem, případně i fotografií. V ní byly připravené léky rozdělené do malých uzavřených sáčků označených jménem rezidenta, datem užití a názvy léků. Místo papírové dokumentace používají tablety, ve kterých si personál může

Moje stáž v Nazareth House Mallow

kdykoli přečíst nebo zapsat potřebné informace o rezidentech. Najdou se tam dokonce i detaily o tom, zda rezident užívá léky s jogurtem, nebo je zapíjí vodou.

vozík s léky

První den jsem se od sestřičky poměrně rychle oddělila, protože jsem šla pomáhat jedné paní s ranní přípravou. Pomáhala jsem také s přepravou rezidentů na snídani, oběd i večeři, které oni nazývají „supper“. Byla mi přidělena jedna paní, které jsem pomáhala s krmením. Bohužel jsme si nikdy pořádně nepopovídaly, protože jsem jí nedokázala dobře porozumět. Ve tři hodiny odpoledne se koná první „tea time“. Stejně jako v Anglii si i tady velmi potrpí na černý čaj s mlékem a několik sušenek. Na chodbě vždy visela nástěnka s veselými popisky týdenních aktivit.

Většina zbylých dvanáctihodinových směn probíhala podobně: rozdávání léků, pomoc s hygienou, přepravou, krmením nebo podáváním čaje. Nejčastěji jsem

Moje stáž v Nazareth House Mallow

pomáhala ošetřovatelkám, které mi toho také nejvíce ukázaly a vzaly mě pod svá křídla. Zajímavostí bylo, že většina personálu nebyli Irové – převažovali zde hlavně Indové a Poláci. Místo irského přízvuku jsem se tak častěji snažila porozumět spíše tomu indickému.

Zažila jsem zde ale i věci, které jsem dělala nebo viděla poprvé. Například vyšetření sluchu pomocí tónové audiometrie, prováděla jsem Mini-Mental State Examination (MMSE), vyprazdňovala kolostomický sáček, zapisovala léky vracející se do laboratoře a pomáhala při jednání s agresivními rezidenty. Všechny tyto zkušenosti mi dodaly více sebedůvěry i radosti z práce.

My po osmi hodinách práce

Lidé zde byli velmi přívětiví. Děkovali za každou maličkost, snažili se rozesmát smutné a všichni se oslovovali křestními jmény, což vytvářelo přátelštější atmosféru. Rezidenti byli často hraví – jedna paní mě ze srandy lechtala,

Sanitářky v Larmenier

pronásledovala mě po chodbě a ukazovala mi své obrázky. Jiná vtipkovala, že její hůl na chození je meč, a vyzvala mě k souboji. Jeden pán se mě dokonce zeptal, jestli s ním budu chodit. Další paní se chovala

Moje stáž v Nazareth House Mallow

jako typická babička – neustále mi říkala, že bych se měla více obléct, jinak nastydnu. Poprvé v životě jsem si také popovídala s jeptiškou, což ve mně vzbuzovalo velký respekt.

Poslední den v Nazareth House

Na konci stáže jsem si pamatovala jméno každého rezidenta. Na mnoho z nich mám velmi krásné vzpomínky a do života jim přeji jen to nejlepší, hodně štěstí a především zdraví.

Čas strávený v Irsku jsem si neuvěřitelně užila a jsem velice ráda, že jsem se rozhodla zapojit do Erasmus+. Leontýna

Letní sídlo královny Viktorie

Moje stáž v Nazareth House Mallow

Torc Waterfall